ΚΥΚΛΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

ΟΔΥΣΣΕΑ ΕΛΥΤΗ

ΜΟΥΣΙΚΗ

Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

ΤΕΤΡΑΔΙΑ

"ΕΡΜΗΣ"

ΕΛΛΗΝΑΚΙΑ

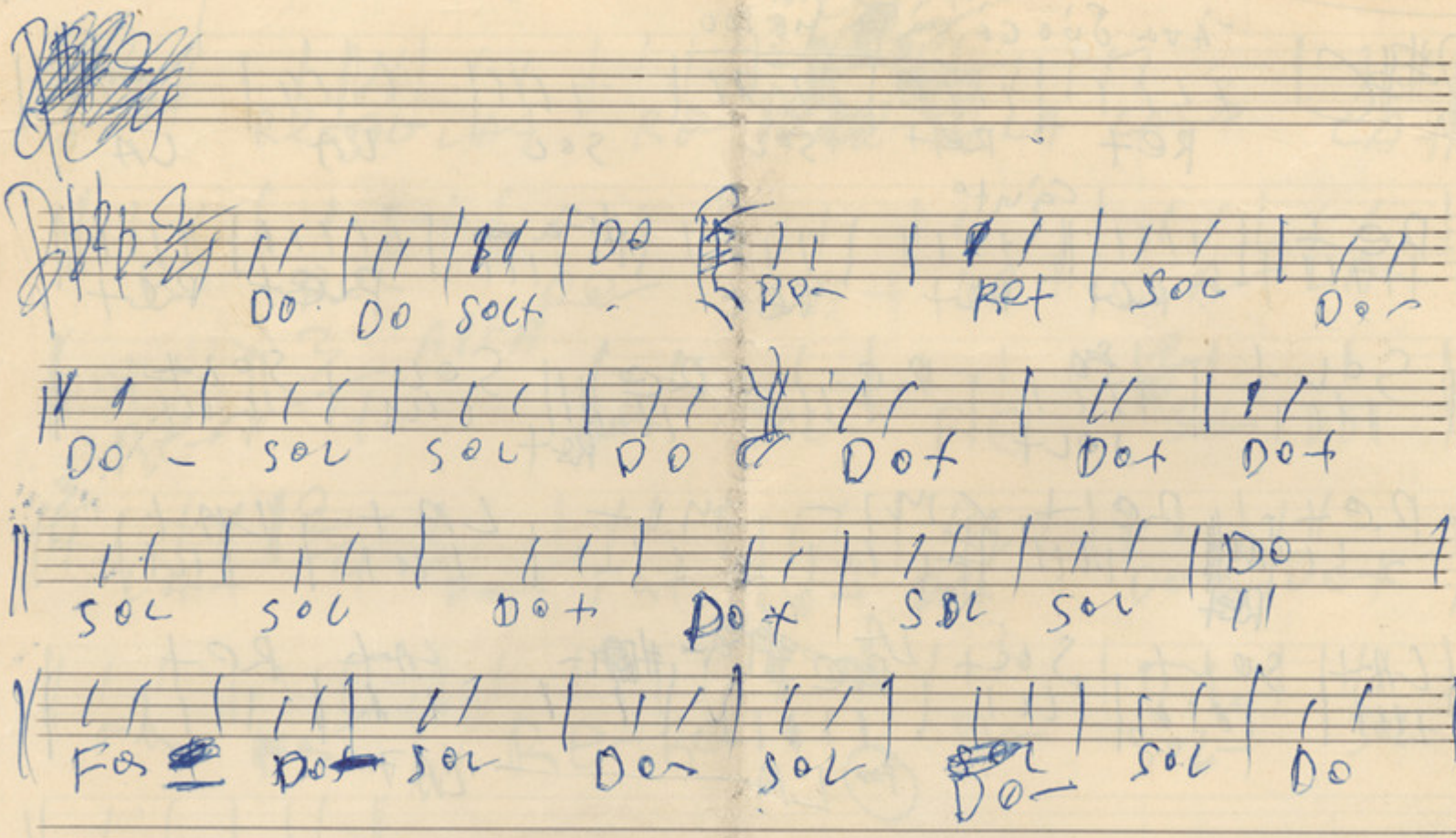
DO DO SOL
RE SOL DO
DO SOL SOL DO DO DO DO
SOL SOL DO SOL SOL DO
FA SOL DO SOL SOL SOL DO

ΑΌ ΚΗΠΟΣ ΕΜΠΑΙΝΕ 1) ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ. Μ. Θεοδωράκη

Ὀ Δ. Ελύτης

Ἀνα δύο σὲ κάθε μέτρο

Re+ Re+ SOL SOL LA LA

Cánto

Re+ Re+ Re+ Re+ #Fa- Re+ Re+

SOL+ SOL+ Re Re Re+ SOL SOL+

Re+ Re+ Re+ MI- MI- LA+ LA+

LA+ SOL+ SOL+ LA #Fa- #Fa- LA+ Re+

Fam LA LA7

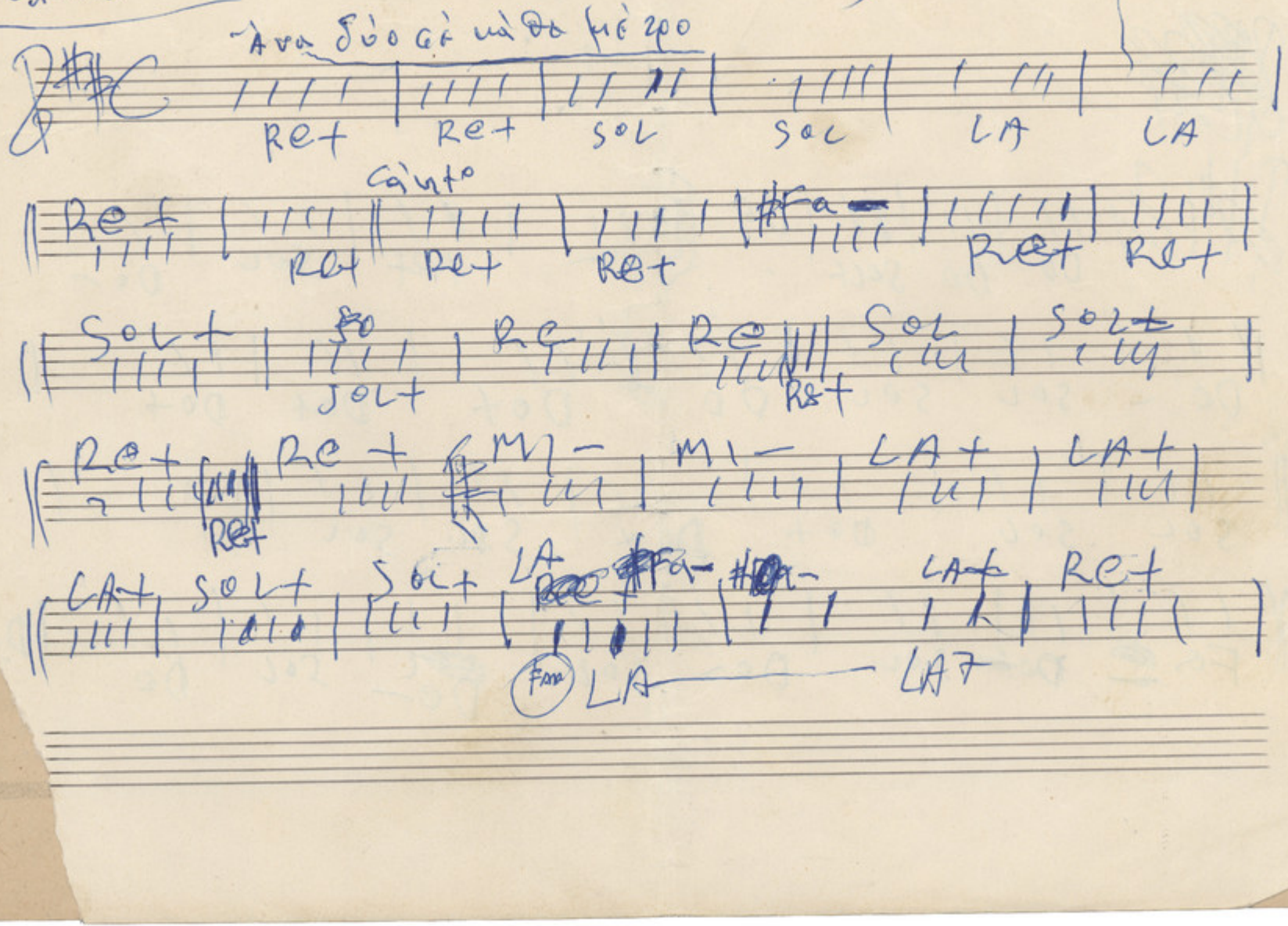

H MATI

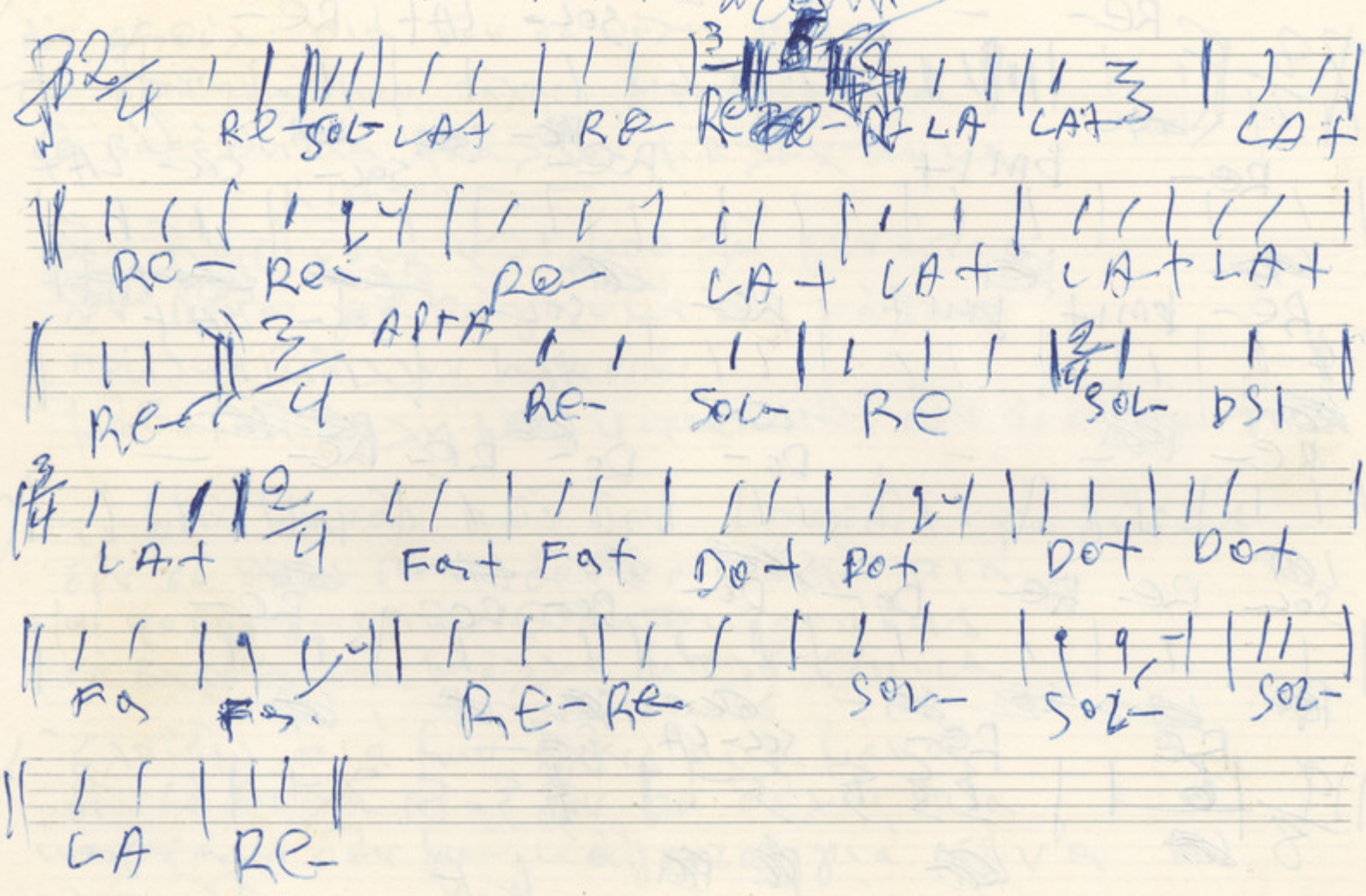
RE SOL LA7 RE RE LA LA7 LA
RE RE LA+ LA+ LA+ LA+
RE RE SOL RE SOL DO
LA+ FA+ FA+ DO+ DO+ DO+ DO+
FA FA RE RE SOL SOL SOL
LA RE

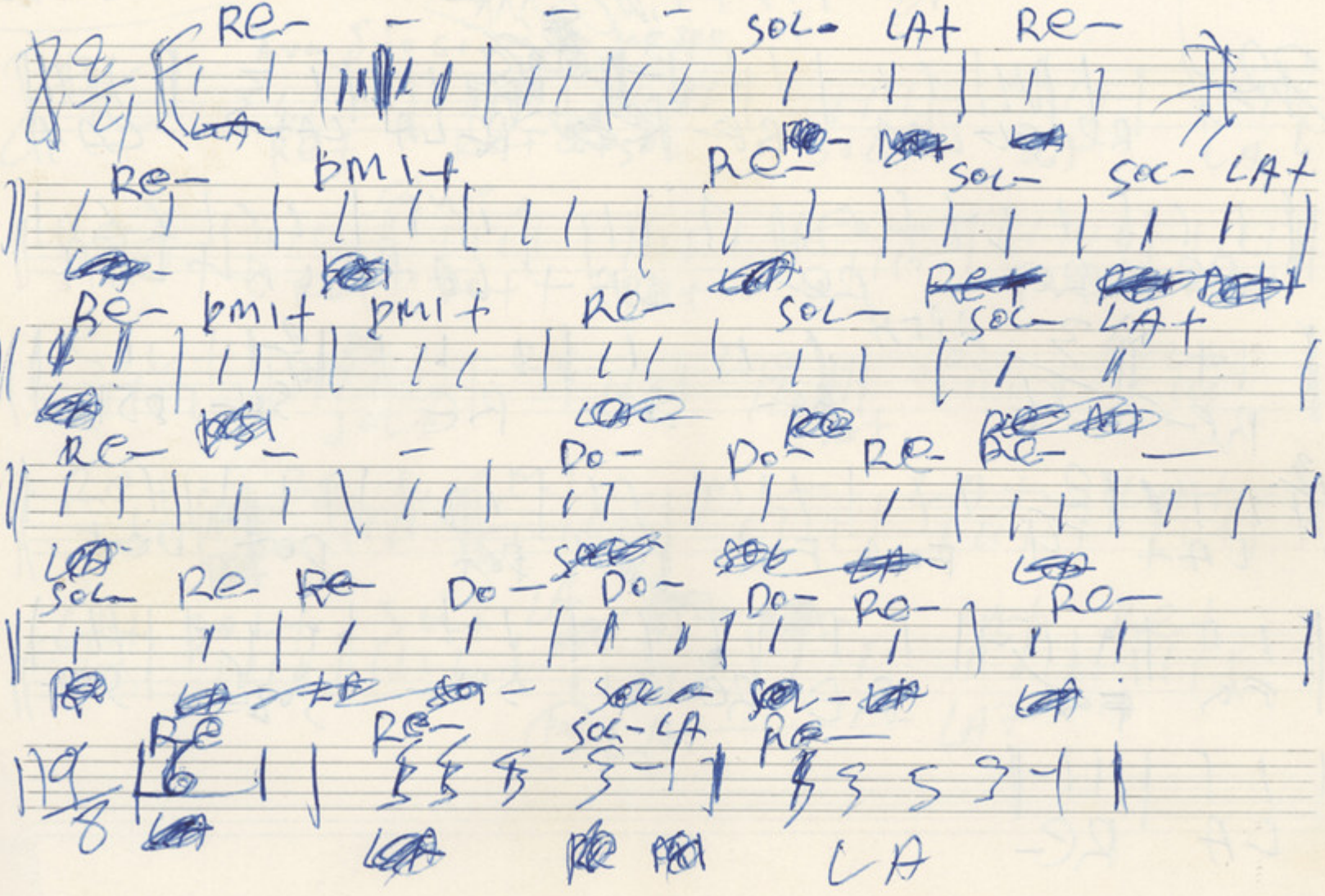
RE- - - - SOL- LA+ RE-
RE- DMI+ RE- SOL- SOL- LA+
RE- DMI+ DMI+ RE- SOL- SOL- LA+
RE- - - DO- DO- RE- RE- -
SOL- RE- RE- DO- DO- DO- RE- RE-
RE RE- SOL-LA RE-
LA

1) ἀπὸ τὰ πολλά ποῦ μοῦχεις καμωμένα
δὲν σὲ θέλω πιά δὲν σὲ θέλω πια
τὸ σωθηκά μου τἄχεις μουρισμένα
σὲ βαρέθηκα μ' ἄλλον μπλέχτηκα

Refrain

δὲν μ' ἀρέσουν φῶς μου τὰ γινάτια
δὲν πονῶ γιὰ τὰ γλυκά σου μάτια
ποῦλω κ' ἄλλον ἀγαπῶ
μάθε κ' ἄλλη μιὰ φορά πῶς δὲν σὲ θέλω πιά

2) τί μοῦ μηνᾶς πῶς δὲν μπορεῖς νὰ ζήσης
δὲν σὲ θέλω πια δὲν σὲ θέλω πιά
μὲ φοβερίζεις πῶς θ' αὐτοκτονήσης
σὲ βαρέθηκα μ' ἄλλον μπλέχτηκα

3) Ἐλπίδες πιὰ μὴν ἔχεις ἀπὸ μένα
δὲν σὲ θέλω πια δὲν σὲ θέλω πια
καρφάκι δὲν μοῦ κοίγετε γιὰ σένα
σὲ βαρέθηκα μ' ἄλλον μπλέχτηκα

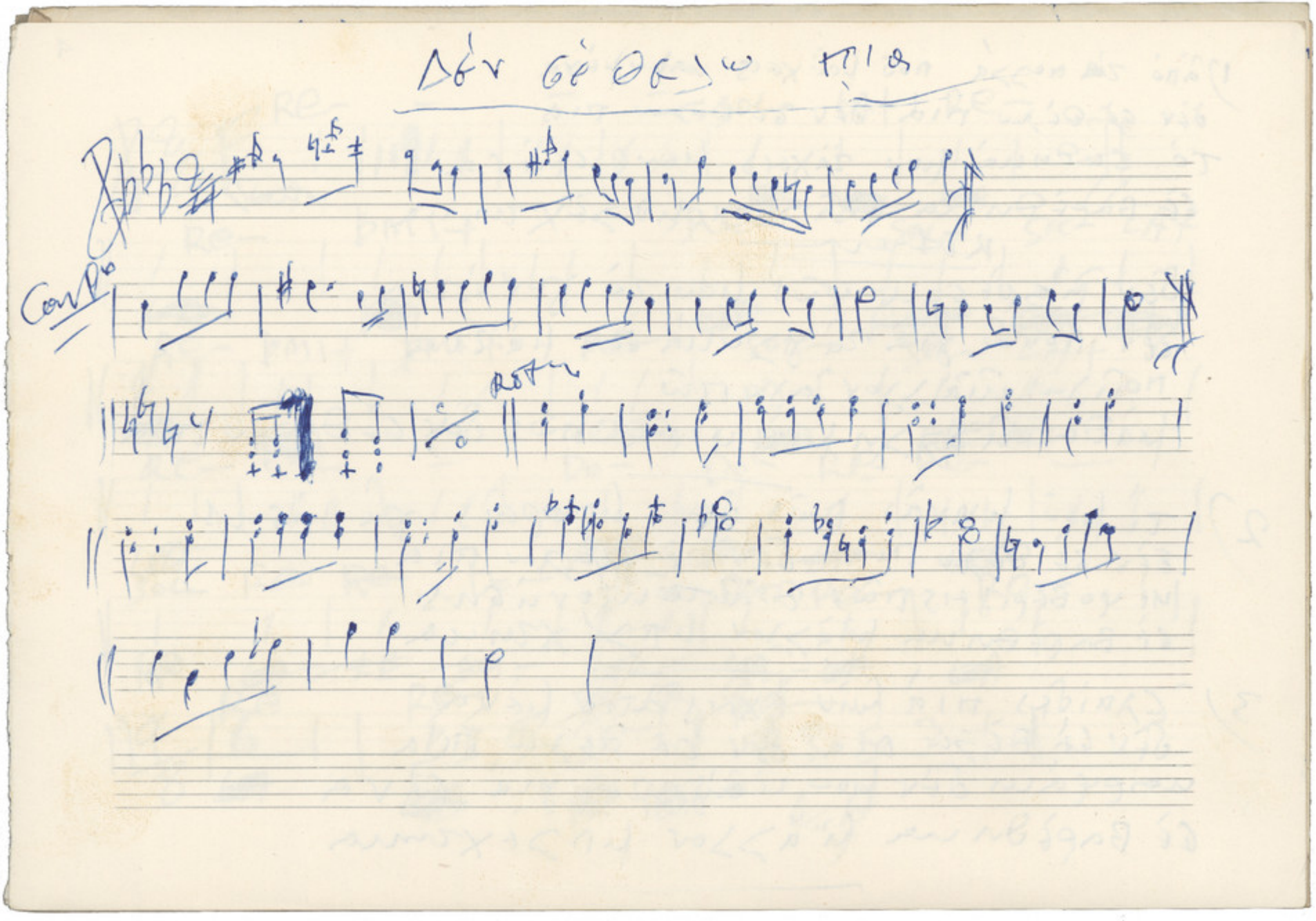

Ο ΚΗΠΟΣ ΕΜΠΑΙΝΕ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

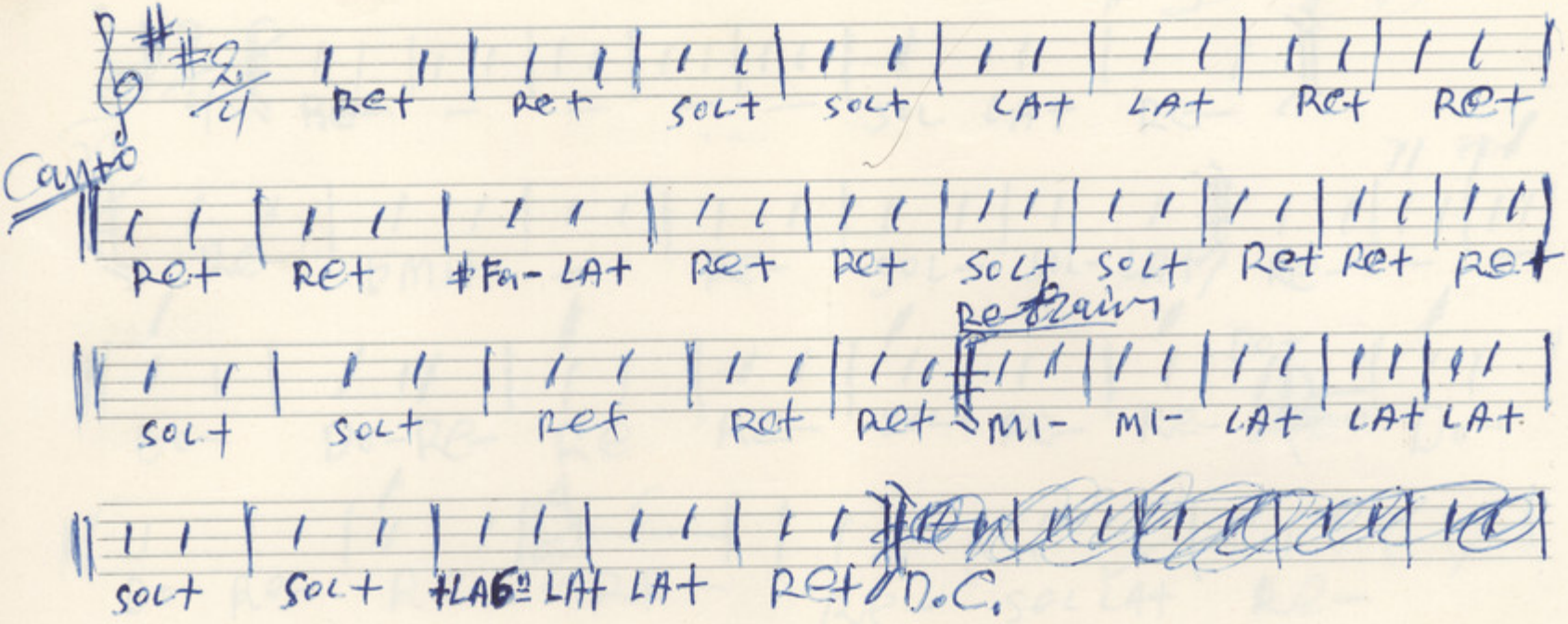

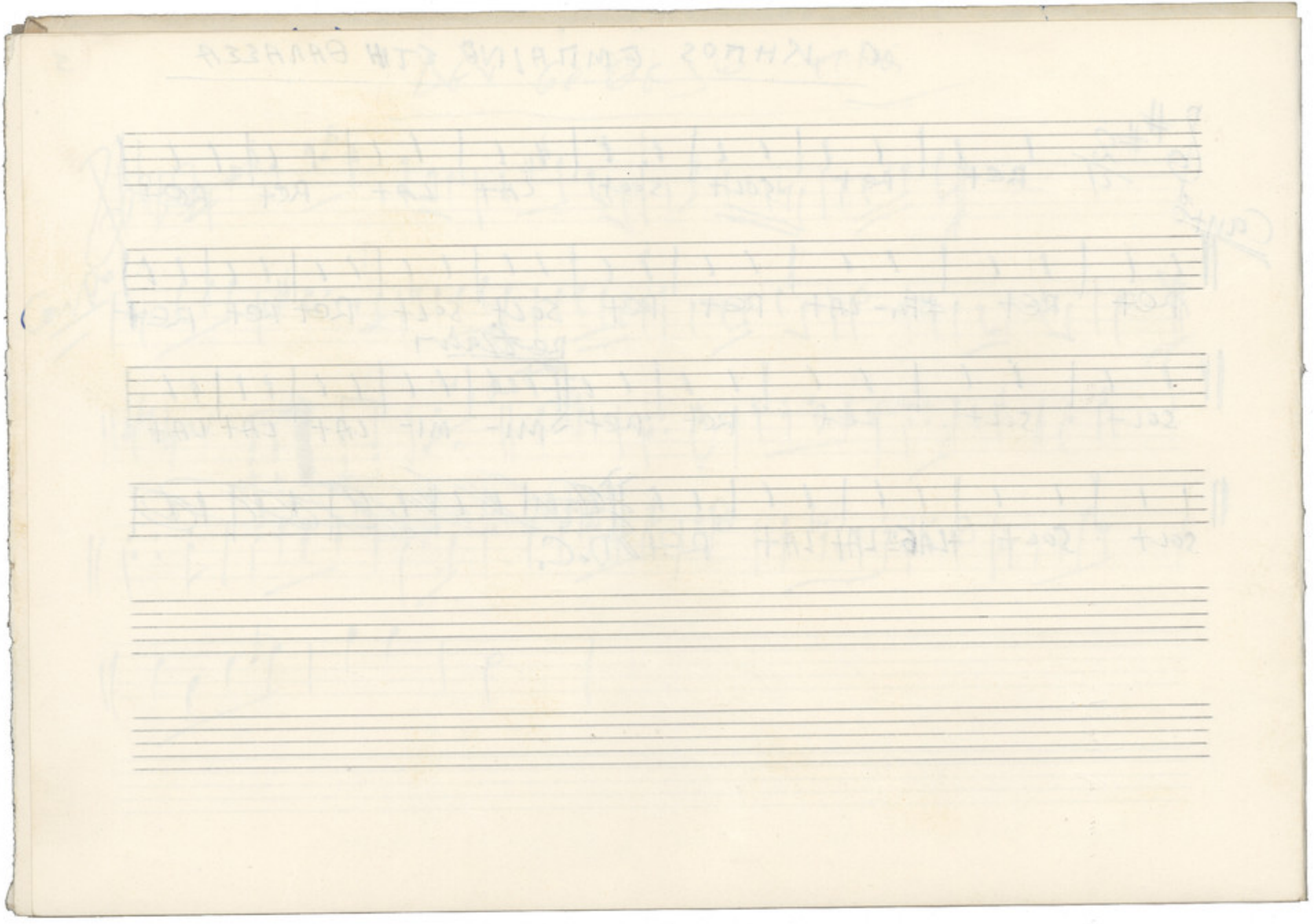

TO TPOIZÓNI

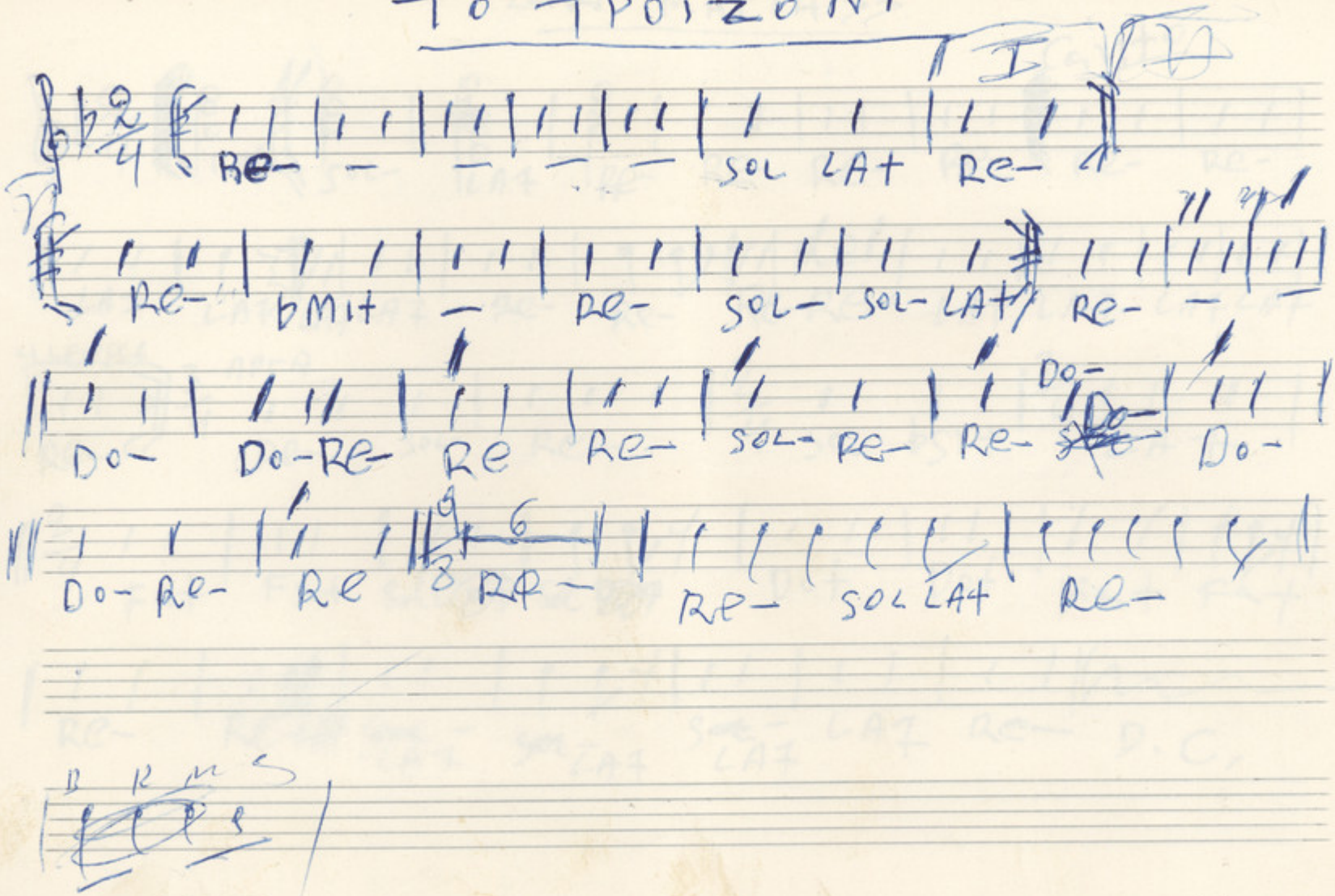
I
Re- — — — — — SOL LAt Re-
Re- bMit — Re- SOL- SOL- LAt Re- —
Do- Do-Re- Re Re- SOL- Re- Re- Do-
Do- Re- Re RA — Re- SOL LAt Re-

«H MATIA»

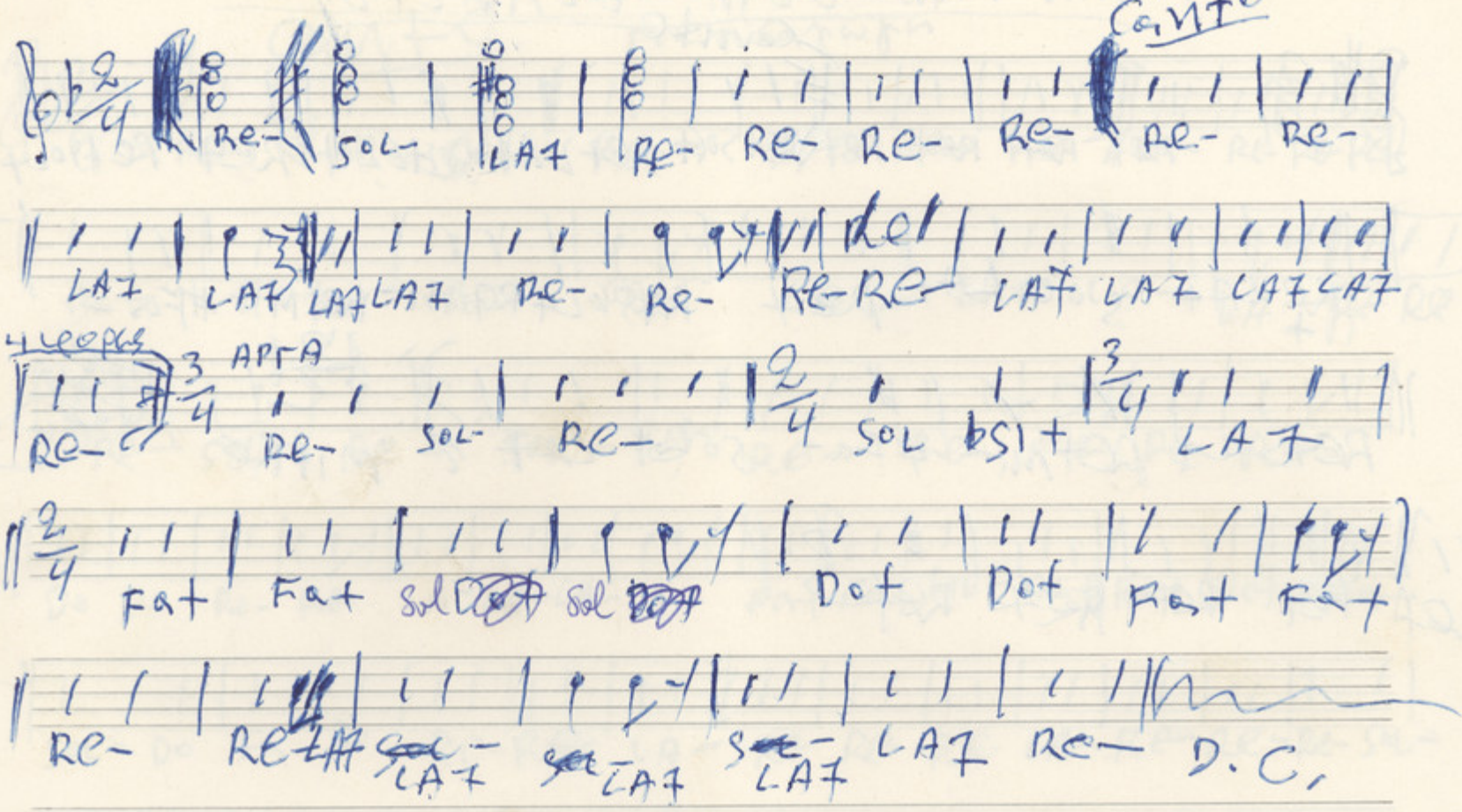
Canto
Re-
SOL-
LA7
Re-
Re-
Re-
Re-
Re-
Re-
LA7
LA7
LA7
LA7
Re-
Re-
Re-
Re-
LA7
LA7
LA7
LA7
4 veces
APTA
Re-
Re-
SOL-
Re-
SOL
SI+
LA7
Fa+
Fa+
Sol
Sol
Do+
Do+
Fa+
Fa+
Re-
Re-
LA7
LA7
LA7
LA7
Re-
D. C.

ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΘΕΙΑ ΘΕΛΗΣΕΙΣ

Canto

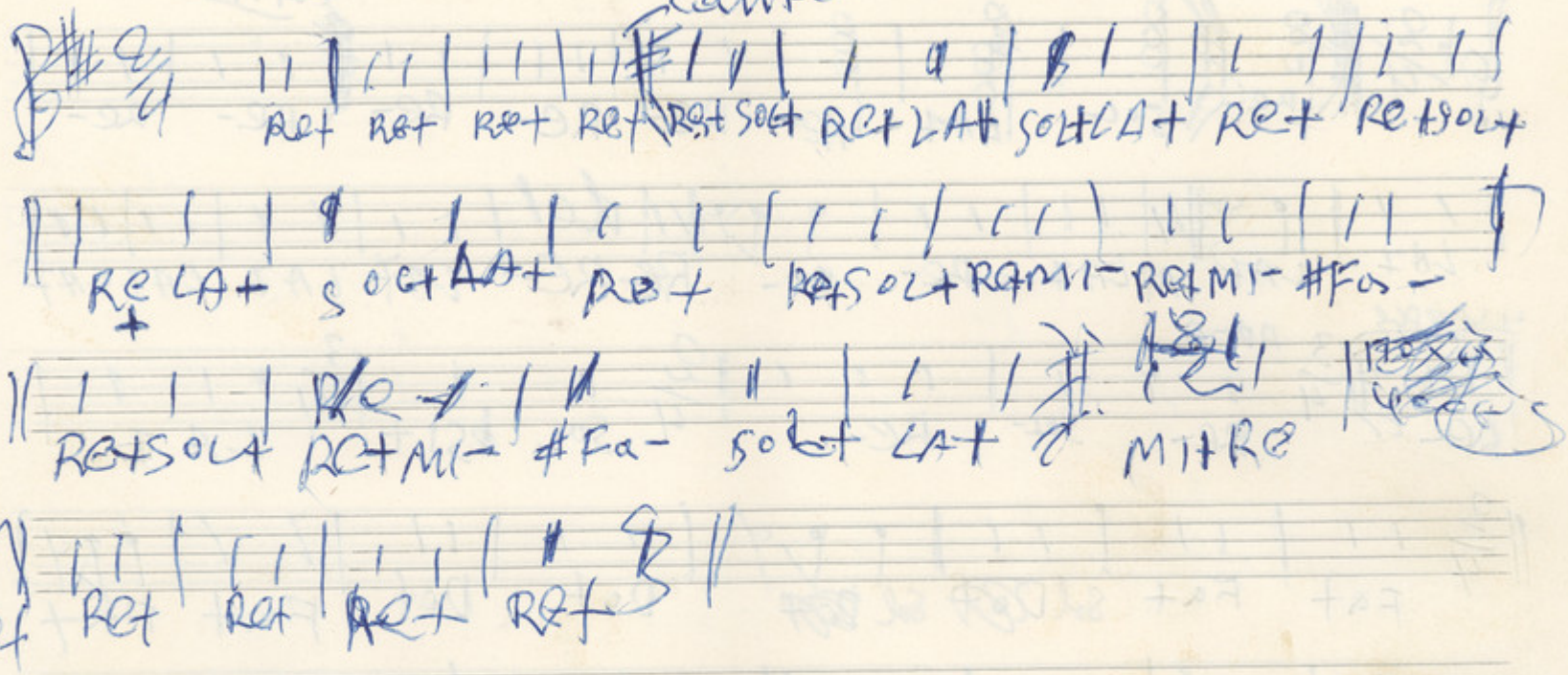

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΒΟΡΡΗΑ,

Canto

Γιαν'βαγωγή

Re- Re- Sol Re- Sol- Re- Re- Re- Re- Re- Re-

Do+ Do+ Re- Re- LA- LA- LA- LA- Re- Re-

Re- Sol- Re- Sol- Re- Re- Re- Re- Re- Re-

Do Do Re- Re- LA- LA- LA- LA- Fa+ Fa+ Sol- Do+ Fa+ Do+ Fa+ Fa+

Sol- Do Fa Do Re- Re- LA- Re- Re- Re- LA- Re- Re- Re- Sol-

Re- Sol- Re- Re-

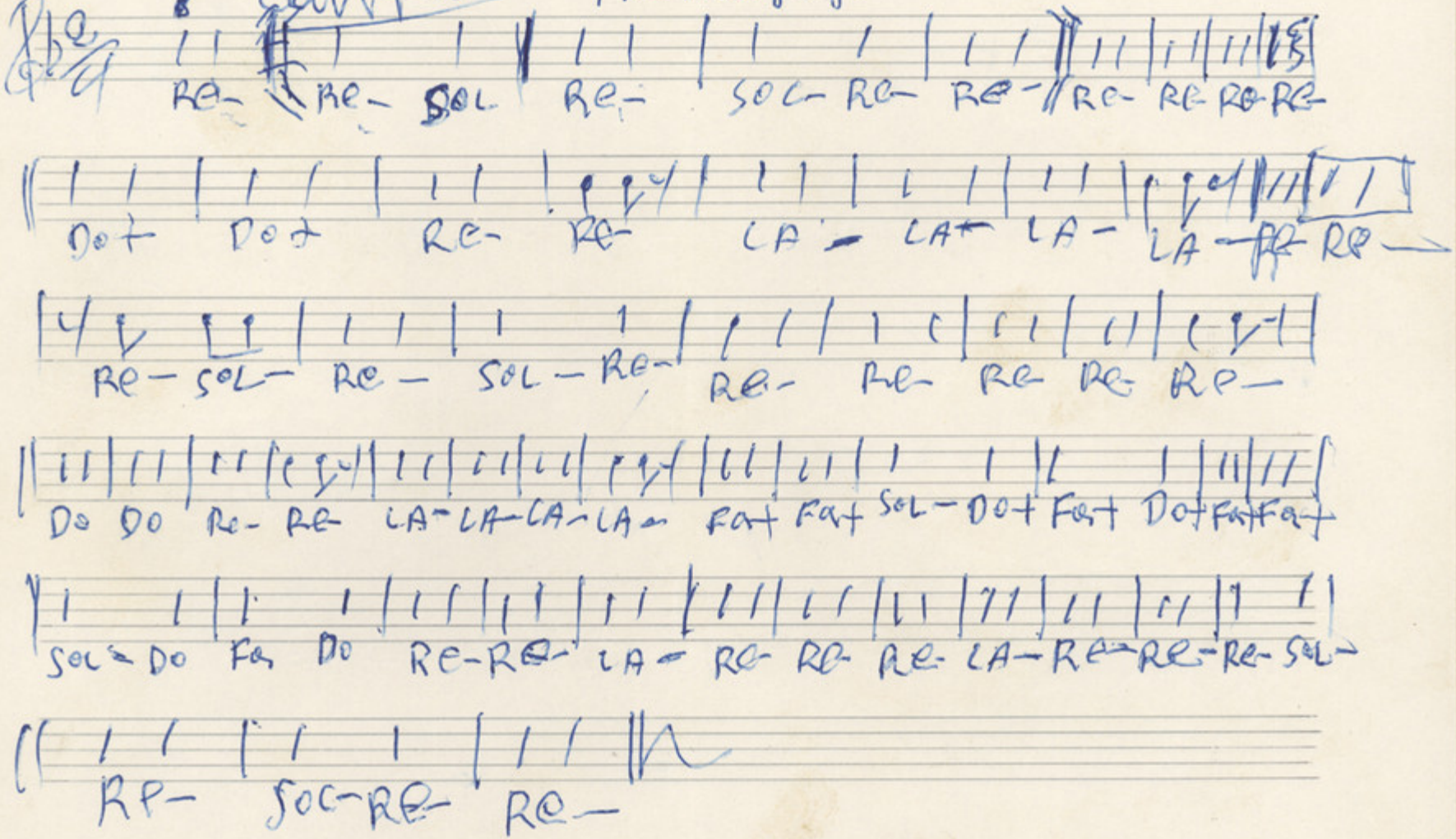

ΜΟΥΣΙΚΗΣ

13ο

ΦΥΛΛΑ 6

ΤΕΤΡΑΔΙΑ

"ΕΡΜΗΣ„

ΔΟΞΕΜΟΥ ΔΥΟΞΜΟ ΝΑΜΥΡΙΞΟ

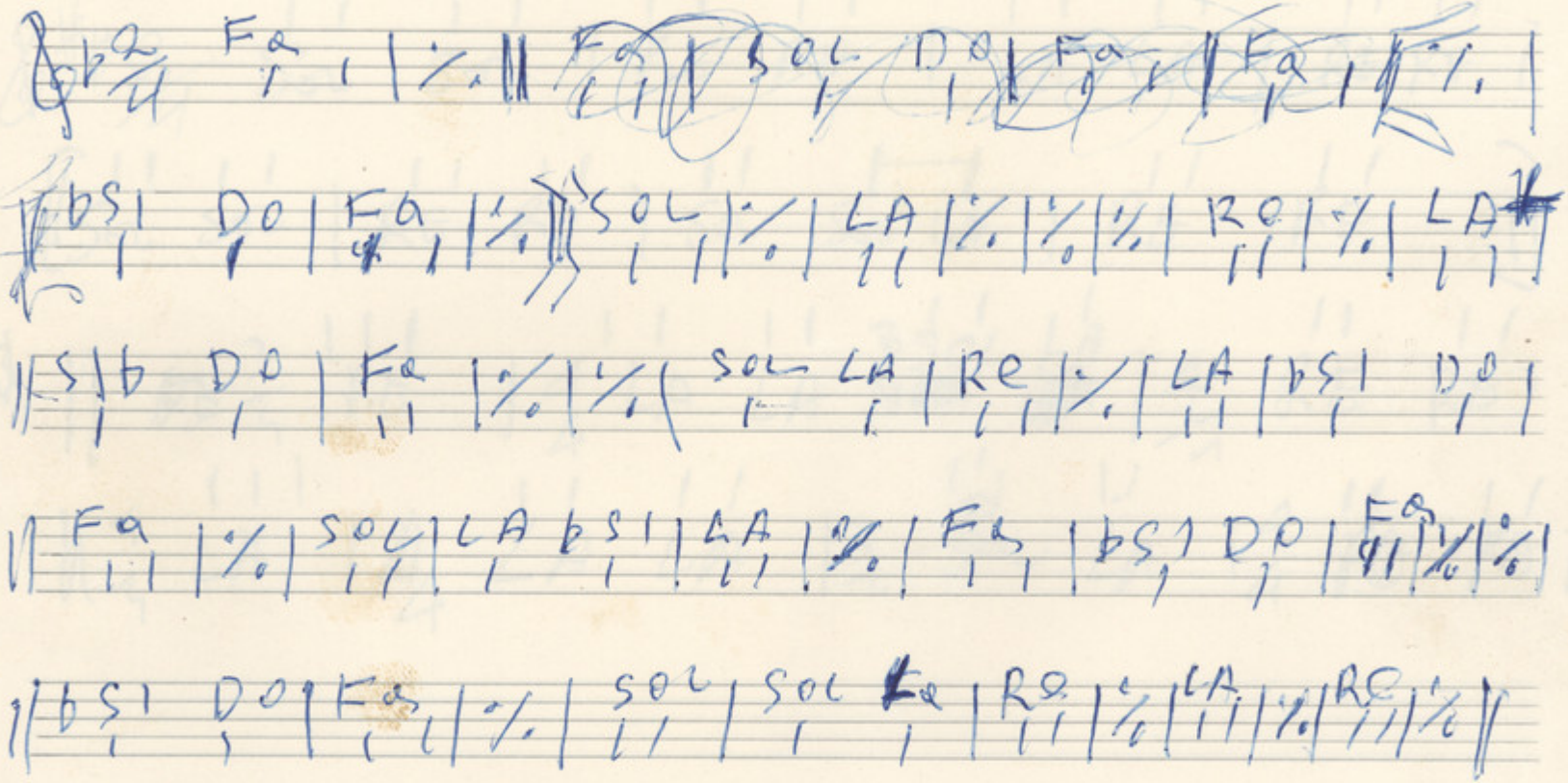

A TA ΕΛΛΗΝΑΚΙΑ

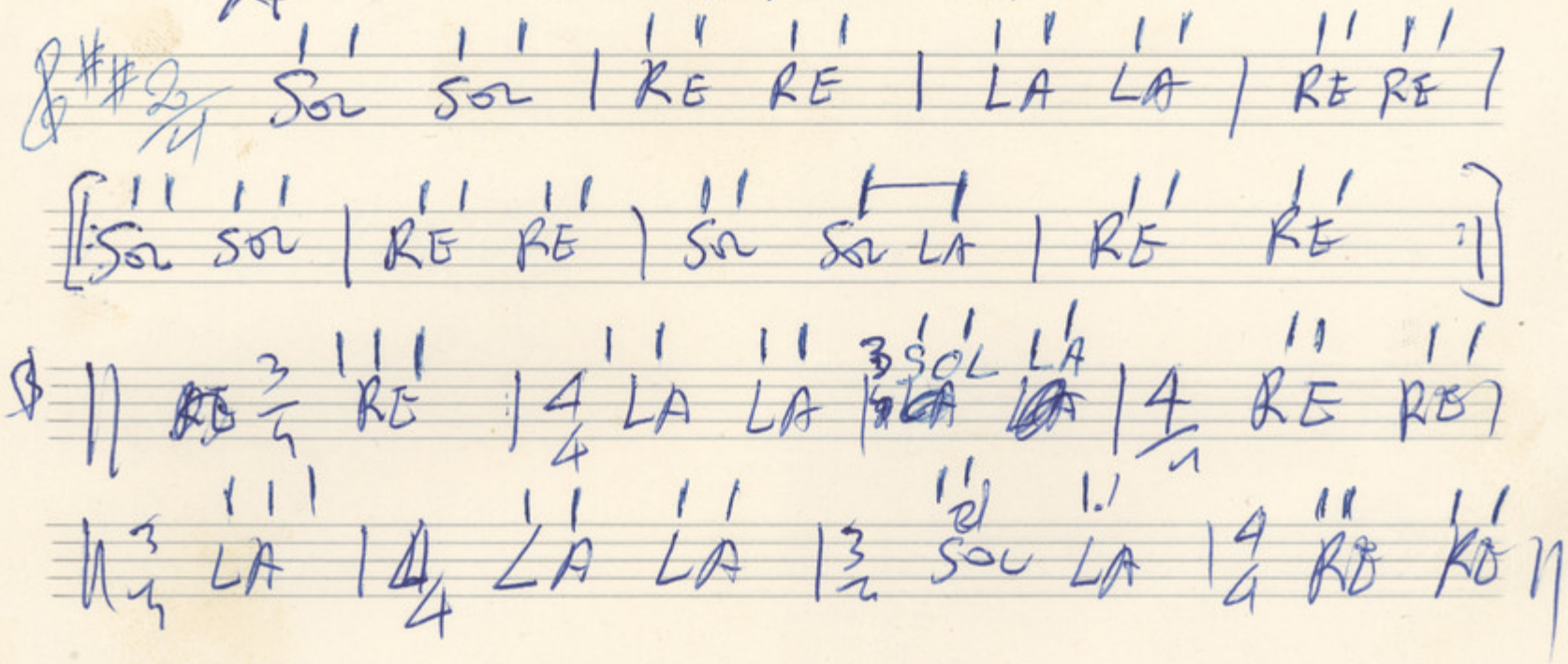

ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΦΥΛΛΑ 6

ΤΟ ΤΡΙΖΟΝΙ (Re minore)

Κοιμήθηκα κοιμήθηκα – στοῦ γιασεμιοῦ τήν εὐωδιά
Στήν ἐρημιά τοῦ φεγγαριοῦ – στό κυματάκι τοῦ γιαλοῦ

Οἱ ἄνθρωποι μ'ἀρνήθηκαν – κανείς δέ μοῦ σιμώνει
Μόνο μοῦ κάνει συντροφιά – τῆς νύχτας τό τριζόνι :

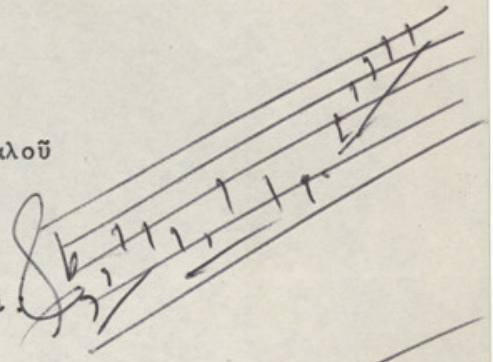

Ἔννοια,λέει,ἔννοια σου – κι'ἐγώ εἶμ'ἐδῶ κοντά σου
Γιά συντροφιά στήν ἔγνοια σου – καί γιά παρηγοριά σου

Τρί καί τρί,τρί καί τρί
Τί πικρή ποῦν'ἡ ζωή
Τί γλυκειά καί τί πικρή
Τρί καί τρί καί τρί καί τρί ....

ο ο ο

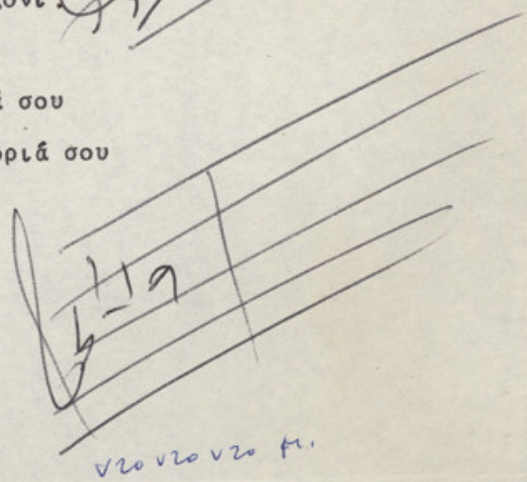

Κοιμήθηκα κοιμήθηκα – στῶν 'Αρχαγγέλων τή σκιά
Στῶν φύλλων τό μουρμουρητό – στῶν ἄστρων τό χρυσό γιαλό

Τί νἄφταιξα τῆς μοῖρας μου – κι'ἔτσι μέ φαρμακώνει;
Μονάχα μοῦ ἀποκρίνεται – τῆς νύχτας τό τριζόνι :

Εἶμαι μικρό,πολύ μικρό – μᾶναι ὁ Θεός μεγάλος
Αὐτό ποτέ δέ θά στό πῶ – μήτε κανένας ἄλλος

Τρί καί τρί,τρί καί τρί
Τί πικρή ποῦν'ἡ ζωή
Τί γλυκειά καί τί πικρή
Τρί καί τρί καί τρί καί τρί ....

(4) (Reminore)

(1) Τοῦ μικροῦ Βορρηᾶ παράγγειλα
Νᾶναι καλό παιδάκι
Μή μοῦ χτυπάει πορτόφυλλα
Καί στό παραθυράκι

Γιατί στό σπίτι πού ἀγρυπνῶ
(1) Ἡ ἀγάπη μου πεθαίνει
Καί μές στά δάκρυα τήν κυττῶ
Πού μόλις ἀνασαίνει

Μέ πιάνει τό παράπονο
Γιατί στόν κόσμο αὐτόνα
(1) Τά καλοκαίρια τάχασα
Κι'ἔφτασα στόν χειμῶνα

Σάν τό καράβι πού ἄνοιξε
(1) Τ'ἄρμενα κι'ἀλαργεύει
Θωρῶ νά χάνουνται οἱ στερηές
Κι'ὁ κόσμος λιγοστεύει ...

(2) Γειά σας περβόλια γειά σας ρεματιές
Γειά σας φιλιά καί γειά σας ἀγκαλιές
Γειά σας οἱ κάβοι κι'οἱ ξανθοί γιαλοί
Γειά σας οἱ ὄρκοι οἱ παντοτεινοί :

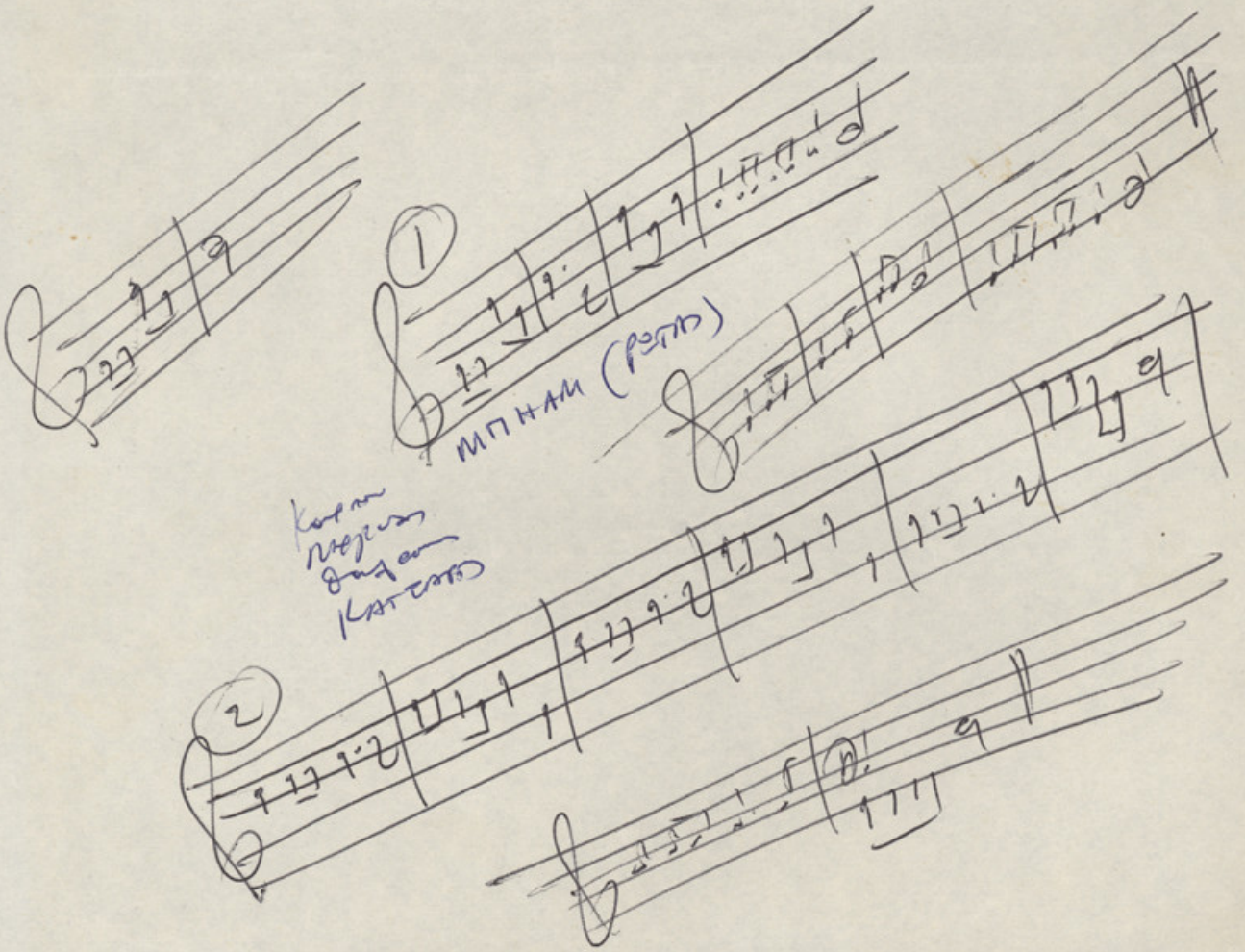

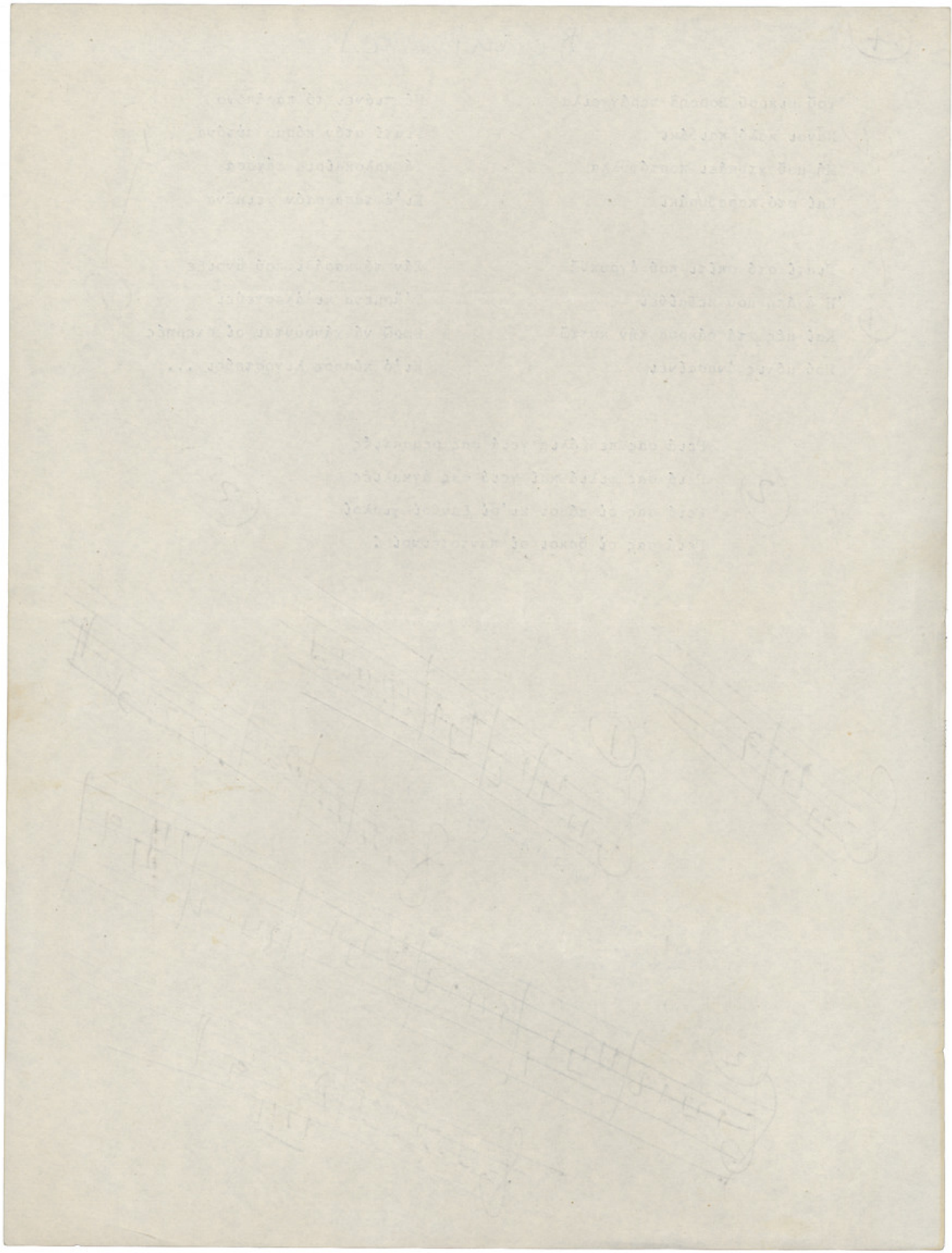

2 Η ΜΑΓΙΑ

(Re minore)

ΜΙΚΡΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

– Ἡ Πούλια πῶχει ἑφτά παιδιά
Μές ἀπ'τούς οὐρανούς περνᾶ

– Κάποτε λίγο σταματᾶ
Στό φτωχικό μου καί κυττᾶ :

– Γειά σας, τί κάνετε ; Καλά ;
Καλά. Πῶς εἶναι τά παιδιά ;

– Τί νά σᾶς πῶ : Ἐκεῖ φηλά
Τά τρώει τ'ἀγιάζι κι'ἡ ἐρημιά.

– Γι'αὐτό πικραίνεσαι Κυρά ;
Δέ μοῦ τά στέλνεις ἐδωνᾶ ;

– Εὐχαριστῶ – μᾶναι πολλά
Θά σοῦ τή φᾶνε τή σοδειά.

– Δῶσε μου κάν τήν πιό μικρή
Τή Μάγια τήν ἀστραφτερή ...

ΜΟΥΣΙΚΗ

– Πάρ'τή λοιπόν κι'ἔχε τ στό νοῦ
Πῶς θᾶσαι ὁ ἄντρας τ'οὐρανοῦ.

– Λέει, καί πρίν βγάλω μιλιά
Μοῦ τήν καρφώνει στά μαλλιά

– Λάμπουνε γύρω τά βουνά
Τά χέρια μου βγάνουν φωτιά

– Κι'ἡ Πούλια πῶχει ἑφτά παιδιά
Φεύγει καί μ'ἀποχαιρετᾶ :

(6)

Ἦταν μιὰ θεία θέληση
Κι'ἑνός Ἁγίου τᾶμμα
Ἐμεῖς οἱ δυό νὰ σμίξουμε
Καὶ νὰ γενεῖ τὸ θᾶμμα :

Οἱ βάρκες ν'ἀνεβαίνουνε
Ὡς τὰ ψηλὰ μπαλκόνια
Κι'οἱ ὀρτανσίες νὰ πετοῦν
Καθὼς τὰ χελιδόνια :

Ν'ἀνάβουν οἱ Ἅγιοι κεριὰ
Στὴ χάρη τῶν δυονῶ μας
Καὶ τὰ φαράκια νὰ φιλοῦν
Τὴν ἄκρη τῶν ποδιῶν μας

Ὅλος ὁ κόσμος ν'ἀπορεῖ
Μωρὲ τί νᾶναι τοῦτο :
Μὲ τὸ μποζοῦκι νὰ λαλεῖ
Καὶ τὸ μικρὸ λαγοῦτο :

Τἄδατε καὶ τὰ μάθατε μιὰ Ἀγάπη πού 'ἐγεννήθη
Ἄνθρωπος δέν τὴν κατελυεῖ κι'ὁ Ἅδης ἐνικήθη :

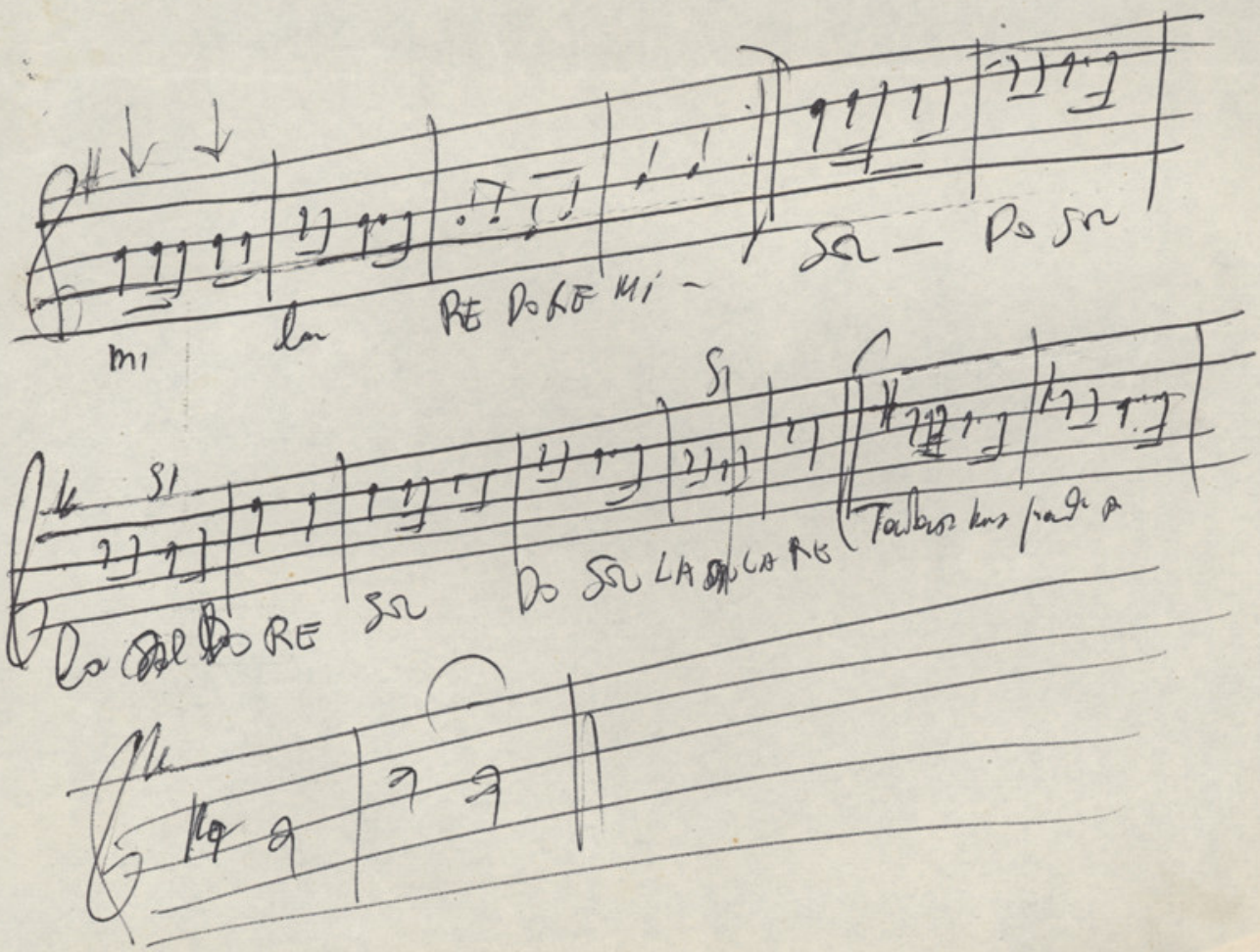

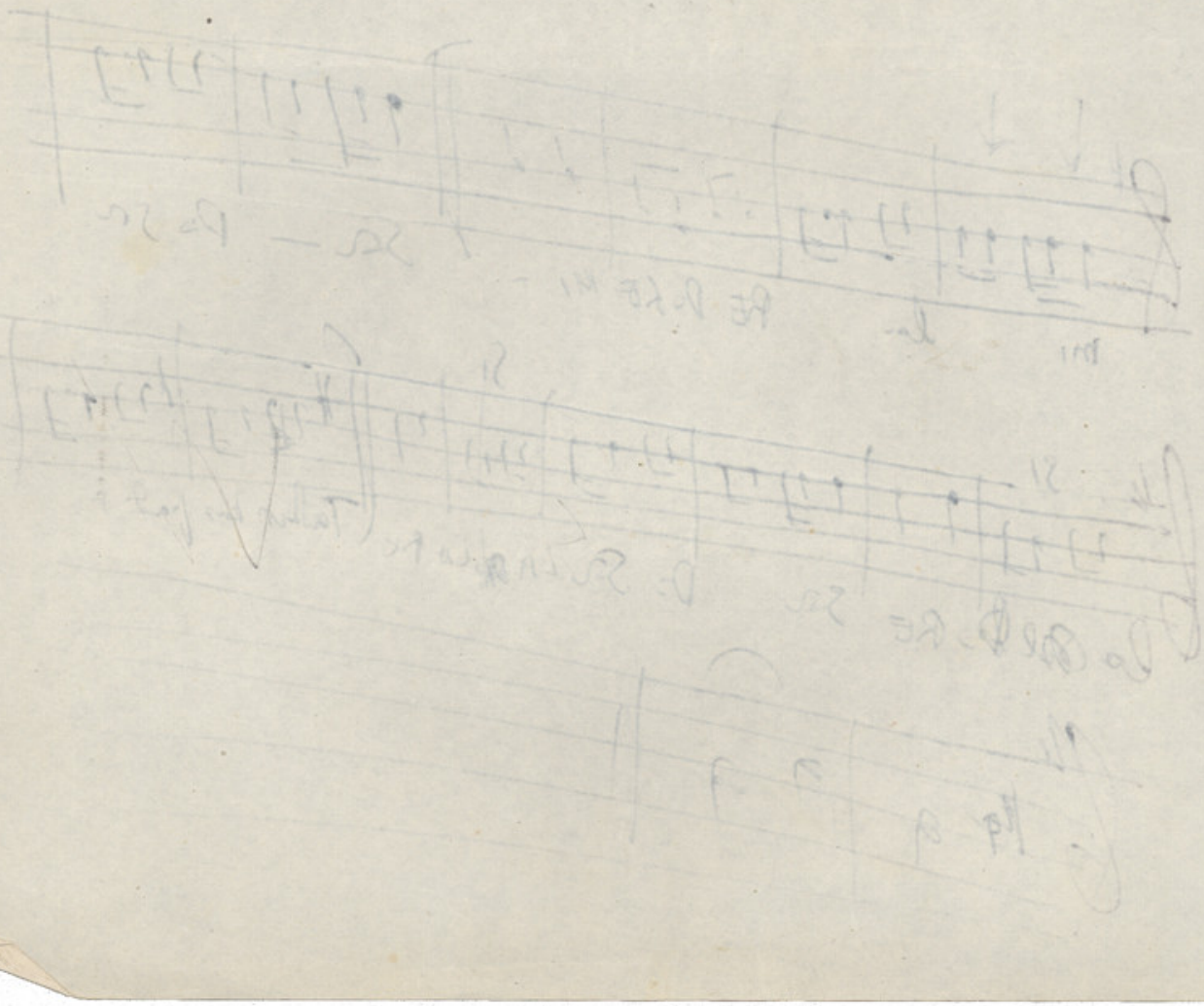

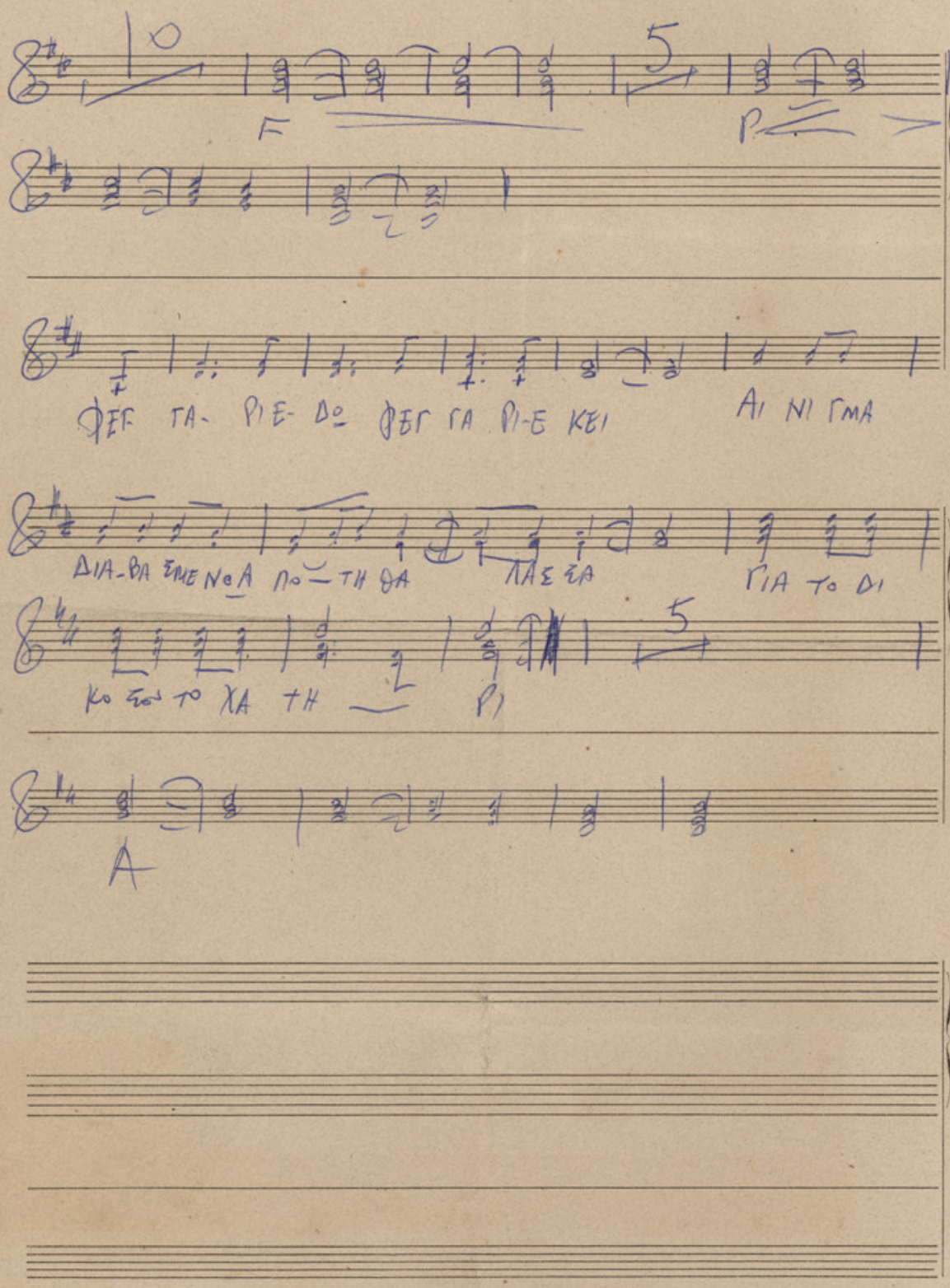
F
P
ΦΕΓ ΓΑ- ΡΙ Ε- ΔΟ ΦΕΓ ΓΑ ΡΙ-Ε ΚΕΙ
ΑΙ ΝΙ ΓΜΑ
ΔΙΑ-ΒΑ ΣΜΕ ΝΟΑ ΠΟ — ΤΗ ΘΑ
ΛΑΣ ΣΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΔΙ
ΚΟ ΣΟΥ ΤΟ ΧΑ ΤΗ —
ΡΙ
A

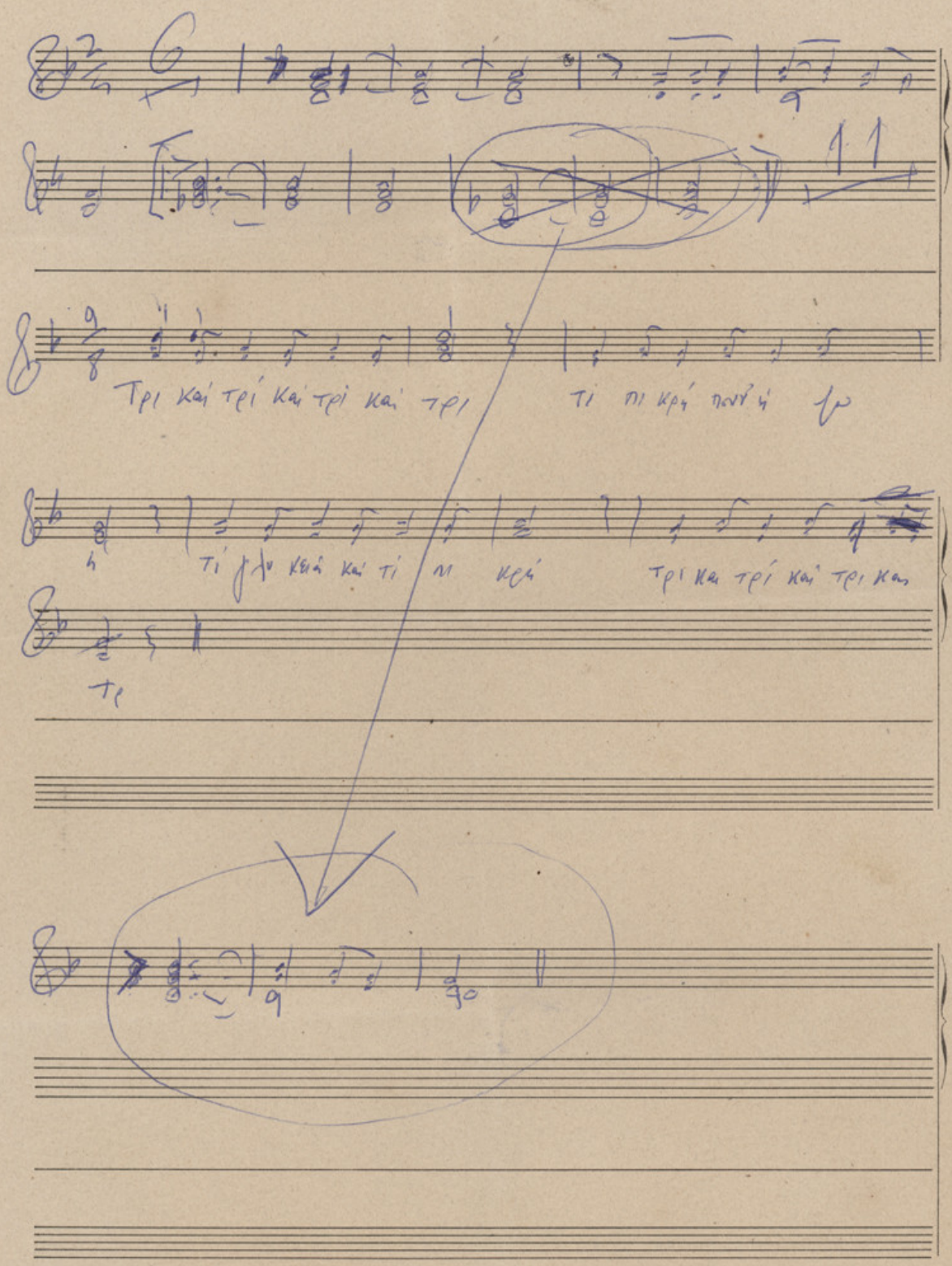
Τρι και τρί και τρί και τρι τι πι κρή πουν ή
τί γλυ κειά και τί πι κρή τρι και τρί και τρι και
τρ

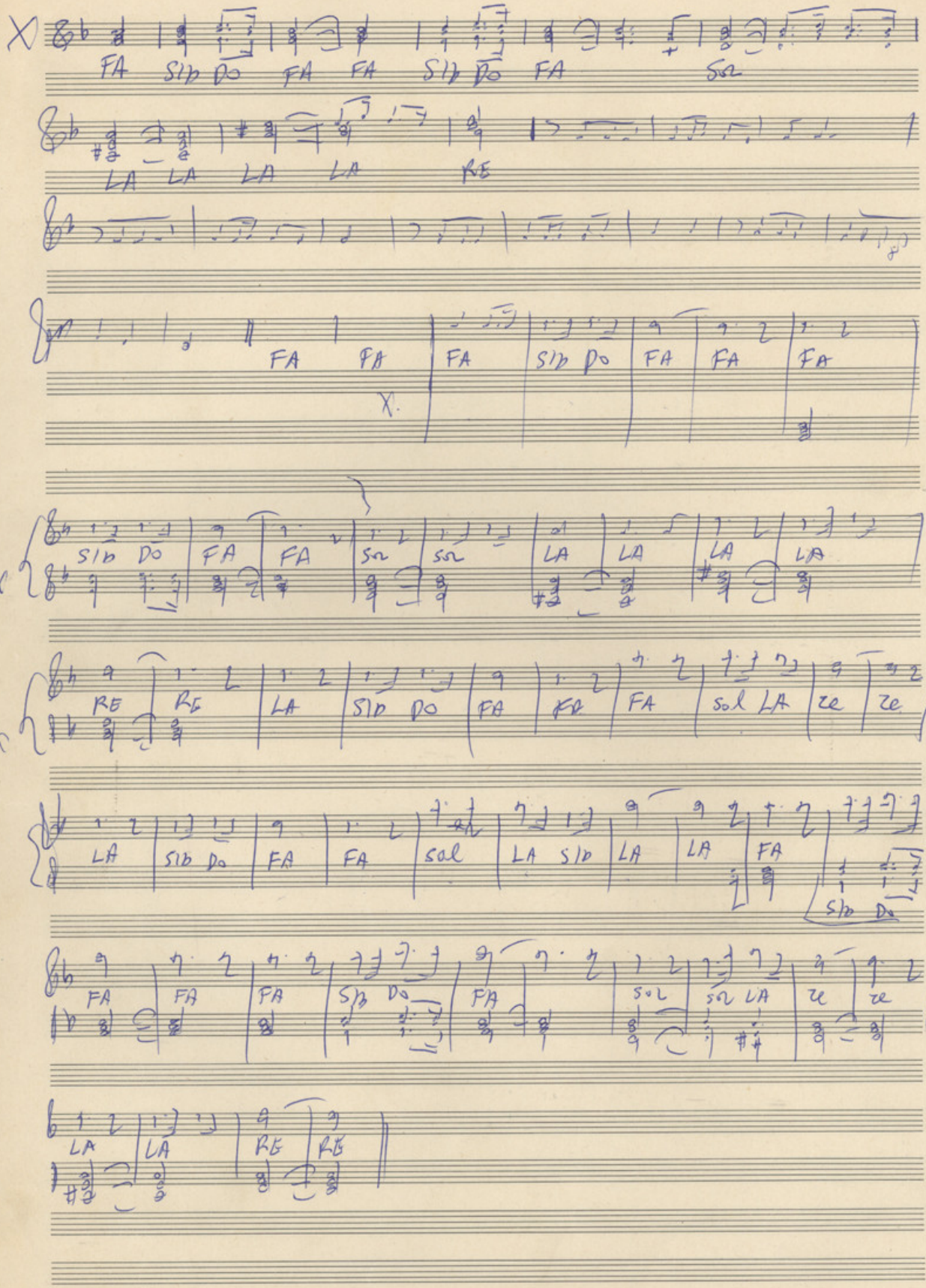
FA Sib Do FA FA Sib Do FA Sol
LA LA LA LA RE
FA FA FA Sib Do FA FA FA
Sib Do FA FA Sol Sol LA LA LA LA
RE RE LA Sib Do FA FA FA Sol LA Ze Ze
LA Sib Do FA FA Sol LA Sib LA LA FA Sib Do
FA FA FA Sib Do FA Sol Sol LA Ze Ze
LA LA RE RE

DURAND & Cie 4, Place de la Madeleine, PARIS. (26)